Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

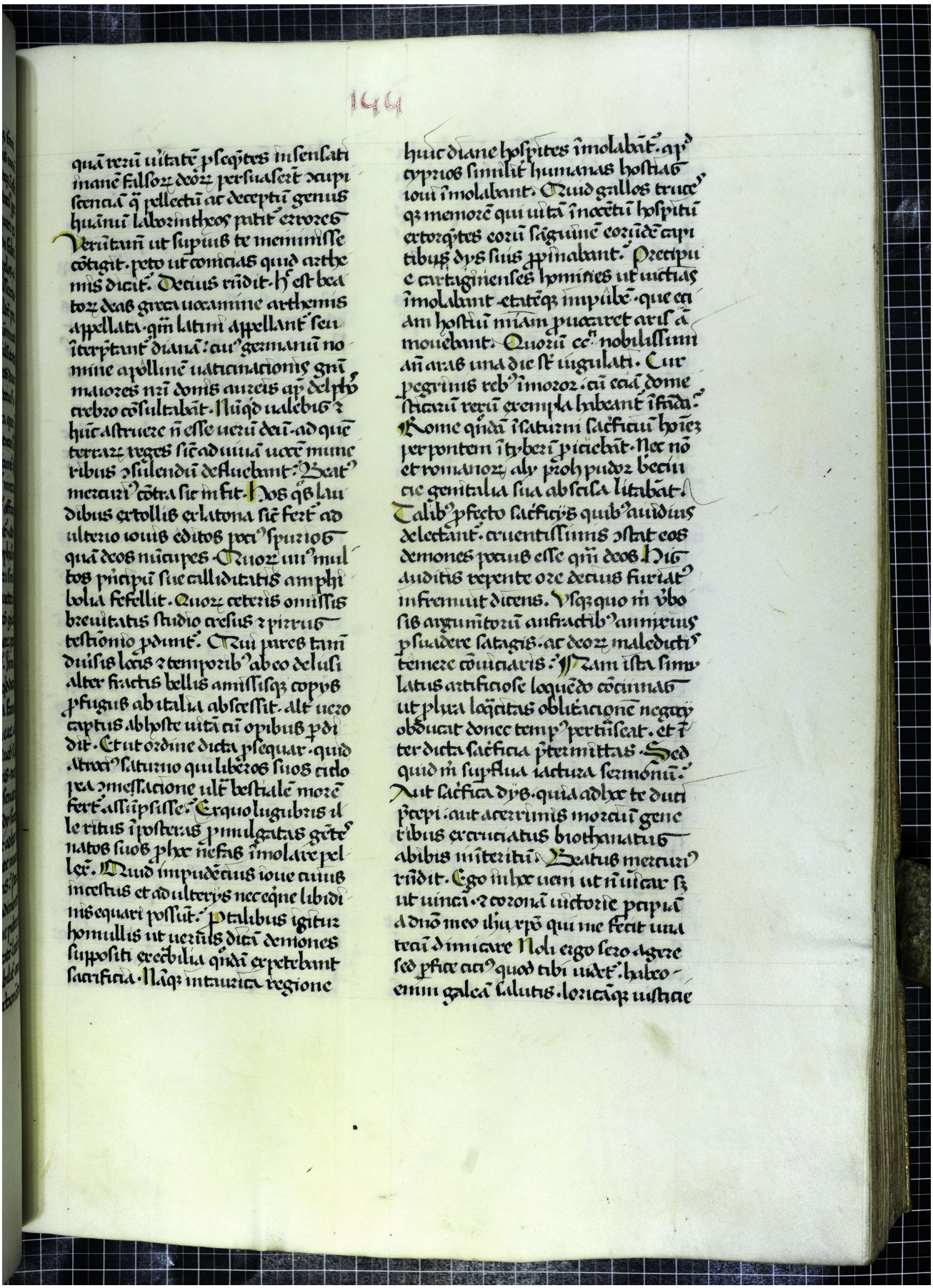

quā rerū uitatē pſequtes insensati
manē falsorū deorū persuasērt raupi
scenaū q̄ pellectū ac deceptū genus
huānū labor mthos patit ertores
Veritatū ut supius te meminisse
cōtigit. peto ut comicias quid arthe
mis dicit. Decius rūdit. h̄ est bea
tor deas greca uocamine arthemis
appellati. qm̄ latim appellant seu
interpratur diana. aut germanū no
mine apollinē uaticanationis gnī
maiores nrī domis aureis ap delphō
crebro cōsultabāt. Nūqd ualebis ꝛ
huic astruere ñ esse uerū deū. ad quē
terrarū reges sic ad unū uocē mune
tribus ꝗ siluendū deflectant. Beat
mercuri cōtra sic m fit. Nos q̄ b lau
dibus ertollis ertatona sic fert ad
ulterio iouis editos pri spurios
quū deos nūcupes. Quor uni mul
tos pricipū sic cullidiratis amphi
bolia fefellit. Quor ceteris omissis
breuitatis studio cresius ꝗ pirrus
testōnio pdimt. Qui pures tam
diuisis locis ꝗ temporib ab eo deluſi
alter fractis bellis amissisq copyb
pfugus ab italia abscessit. alt uero
captus ablpste uitā cū opibus pdi
dit. Et ut ordine dicta pſequar. quid
Atrei saturno qui liberos suos ciclo
pea ꝗ messacione ulē bestiale more
fert assipsisse. Erquo lugubris u
le ritus i posteris pmulgatus gēte
natos suos phre nefas imolare pel
lex. Quid impudēcius ioue cunis
incestus et adulteris nec eqne libidi
nis equari possit. Ptalibus igitur
homullis ut ueritus diti demones
suppositi erecbilia qndā expetebant
sacrificia. Nāq; in turcica regione
huic diane hospites imolabāt. ap
cyprios similit humanas hostias
ioui imolabant. Quid gallos truce
qz memorē qui uitū incētū hospitū
ertorqtes corū sāguine corūdē capi
tibus dys suis pminabant. Precipu
e cartaginienses homines ut uictias
imolabant. et tēqz impūbē. que ea
am hostū mam pueraret aris ā
mouebant. Quorū ce nobilissimi
ānis arcis una die sē iugulati. Cur
pegrinis reb imoror. cū eaū dome
sticarū rerū exempla habeant ifinita.
Rome qndā ifaturni sacficiū hoiez
per pontem ityberi piciebāt. Nec nō
et romanorū aly proh pudor b̄ecin
cie genitalia sua abscisa litabāt.
Talib pfecto sacficiis quib auidius
delectant. aruentissimis istat eos
demones pcius esse qm̄ deos. Dig
auditis repente ore decius furiat
infremuit dicens. Vsqz quo m̄ vbo
sis argumitorū anfractib anmirus
pſuadere satagis. ac deorū maledicti
temere cōuiciaris. Nam ista simu
latus artificiose loquēdo cōcinnas
ut plura lāgitas oblitiacione negaty
obducat donec temp pertiscat. et ꝗ
ter dicta sacficia pmittas. Sed
quid m̄ supflua iactura sermonū.
Aut sacfica dys. quia adhuc te duri
pcepi. aut acerrimis moraū gene
tibus eraciatus biothanatus
abibis in iteritū. Beatus mercuri
rūdit. Ego in hre uen ut ñ uincar sz
ut uincā. ꝗ coronā uictorie papū
a dnō meo ihu rpo qui me fecit una
tecū dimicare. Noli ergo sero agere
sed pfice aci quod tibi uidet. habeo
enim galea salutis. loricāqz iustiae